

Nogle af Regjeringen til at søge hen til en anden Præst, vil vistnok heller ikke i Fremtiden blive negtet, naar de, som ønske den, have gode og gyldige Grunde derfor. At Sognesbaandet løsnes, ja at det løsnes endnu meget mere end hidtil, kan jeg og vistnok Ingen have Noget at indvende imod, men maa finde det billigt; at derimod det Baand, som binder en Præst til sin Menighed eller som knytter Menigheden til sin Præst, at dette Baand skal blive aldeles løsrevet — og derpaa gaaer i Grunden det foreliggende Forslag ud — maa jeg baade med Hensyn til Menighed og Præst meget fraraade. Jeg vil derfor slutte mig til dem, som ønske, at den ærede Forslagsstiller vilde tage sit Forslag tilbage, eller i modsat Fald at Thinget vil negte dets Overgang til 2den Behandling.

Alberti: Jeg skulde ikke have taget Ordet i denne Sag, dersom ikke nogle af de ærede geistlige Medlemmers Udtalelser her i Salen havde bevæget mig til at begjære Ordet for at nedlægge en Protest mod Rigtigheden af disse Udtalelser. Flere af de ærede geistlige Medlemmer, som have havt Ordet, have paastaet, dels at der ikke burde være nogen Trang til at faae Sognebaandet løst, dels at der i Virkeligheden heller ikke findes nogen Trang dertil, og det ærede geistlige Medlem fra Kjøbenhavns 8de Valgkreds paastod, at der navnlig i Kjøbenhavn ikke gives nogen Trang til at faae større Sognefrihed, end der for Dieblirket findes Sted. Det er disse forskellige Paastande, som jeg anseer for at være urigtige. Det ærede geistlige Medlem fra Ribe søgte at fremstille den Begjæring om Sognervangens Løsning, som ligger i det fremlagte Forslag, som om det var et Brud paa god Orden i Samfundet, som om derved vilde afstedkommes Uorden, navnlig i de kirkelige Forhold; men jeg troer virkelig ikke, at han førte noget Beviis for denne Paastands Rigtighed; han sagde tillige, at det var let ad anden Veie at opnaae alt det, som Lovforslaget nu vil give ubetinget Ret til; men, dersom man ad anden Veie end den ved Lov begrundede, nemlig ad Bevillingsveien, kan opnaae det, hvortil den ærede Forslagsstiller vil aadne alle Borgere og Medlemmer af den lutheriske Kirke Udgang, saa er det jo

ikke noget Nyt, som her kommer frem, saa er det jo ikke Noget, som kan siges at være farligt for den kirkelige Orden, eller Noget, som vilde lede til kirkelig Uorden; thi man har jo efter den ærede Taler's Udtalelse hidtil kunnet opnaae det, og den ærede Taler har ikke ført nogen Besværing over, at der nu skulde være Udgang til at stifte Uorden i det kirkelige Samfund. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Gram) paastod, at der ikke var nogen videre Anledning til at indføre større Sognefrihed i Kjøbenhavn, end der allerede bestaaer. Jeg veed ikke, at Sognervangen er lettere i Kjøbenhavn end udenfor, undtagen i eet Punkt, det er med Hensyn til Confirmationen; i alt Andet troer jeg, at Sognervangen hviler factiff ligesaa stærkt paa Kjøbenhavn, som andre Steder, eller ialfald burde hvile derpaa. Det kan jo meget vel være, at de bestaaende Lovforskrifter daglig omgaaes i Kjøbenhavn, og det er jo bekendt nok, at den kjøbenhavnske Geistlighed klager meget over Kjøbenhavns Nabopræster, over at Folk ere altfor tilbøielige til at lade sig vie paa Frederiksberg o. s. v. istedetfor at indgaae Ugteffab i de kjøbenhavnske Kirker. Dette kan meget vel være Tilfældet; men det er Noget, som ikke er hjemlet ved den bestaaende Lovgivning; det er en Uorden, som det foreliggende Forslag vilde afhjælpe. Den bestaaende Lovgivning kan maasse ikke opretholdes for Kjøbenhavns Bedkommende, da det er umuligt at stavnbinde en Brud, der skal giftes, til et bestemt Huus i Kjøbenhavns Gader; men det, at den ikke kan det for Kjøbenhavns Bedkommende, medfører ikke, at den er lovlig ophævet; thi den samme Lov bestaaer endnu, og det vil netop være i Alles Interesse, at den ophæves ved Lov. Naar der er en saadan Trang i Kjøbenhavn til at gaae udenfor sin egentlige Menighed, saa troer jeg, at det meget vel kan forudsættes, at Trangen er større udenfor Kjøbenhavn. Vi vide jo Alle, at der ved hver Kirke i Kjøbenhavn er flere Præster, idetmindste 2 eller 3, og der har man altsaa et Valg; men, naar nu Forholdet er saaledes, at en Mand eller et Fruentimmer i en Menighed i Kjøbenhavn ikke synes om flere Præster ved een og samme Kirke, men foretrækker at begive sig